

BI KARNABA

Bat zebillela otzak
naikoa jan gabe,
ezin egiñik zerbait
jatekoren jabe,
arrimaturik kaiol
batekoa gana,
esan zion:—ai lagun
¡au pena, au lana!
denbora char oekin
nabill erdi illa,
eta zugana nator
zerbait jankai billa;
eman bazenirake
orain dezunetik,
nik ordaña jirako
nizuke menditik;
¡ai nork leukaken zure
bizimodu ona!
zori onekoa da
kaiolan dagona:
—¿bai? esan zion, uste
ez nuben nik ori,
kanpoa geiago zait
gustatutzen neri;
itzul baneza egin
noiz bait nik emendik,
gustora jiratuko

bai nituzke mendik;
eta besteak ura
ikusteaz ala,
bere bizi modubaz
kontentu etzala;
kaiolari atea
alzuben moduban
irikirik, presoa
libre para zuban;
eta presaz an zeuzkan
jankaiak janikan,
biyak zuten itzuli
egatu andikan.
Egatu zuten bañan
egun asko onak,
etzituben pasatu
kaiolan egonak;
sarri emanik oso
gogorki elurrak,
eta estalirikan
arbol gain ta lurrak;
otzak egoetatik
jarri zan elbarri,
eta ala zanean
au ikusi larri,
lengo kaiola billa
menditik jachizan,
bañan ez arkiturik
kaiolarikan an,
eta ezin egatuz
zebillela billa,
otzak eta goseak
izandu zan illa.

.

Charragatikaskotan
utzi oi da ona,
gaizkiako jarri oi
len ongi egona;

gaizki izatea zer
dan ezdakiyenak,
ez dezake jakin zer
balio dun onak.

AZERIYA ETA ARZAYA

Azeriya chabola
batera zan sartu,
eta zituben iru
arrautzalapurту;
eta segiran nola
nai baitzituben jan,
an gertatutzen zala
arzai bat zelatan,
autsi zuben denboran
lendabizikoa,
arkitu zion zillar—
ezko zuringoa:
segiran zubenean
lertu urrengoa,
urrezkoa billatu
zion gorringoa;
eta bestea zuben
denboran kaskatu,
zizkan urrea eta
zillarра topatu;
eta ez irukirik
iya zer janikan,
ernegatu ta bota
ta joan zan andikan.
Arzaya segiruban